

MITT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 3/25

**Rösta för en ljusare framtid!
Kyrkovalet 8–21 september**

Rösta för en ljusare framtid!

Demokrati är en viktig fråga. I vårt land anser vi att det är en mänsklig rättighet, men i många länder i världen är det ingen självklarhet att få delta i ett demokratiskt val. Därför är det särskilt viktigt att ta vara på den möjligheten.

Att rösta i kyrkovalet är ett sätt att värna demokratin samtidigt som man står upp för det man tycker är viktigt. Att avstå sin röst betyder inte bara att man missat en chans att vara med och påverka. Det innebär också att lämna större plats för grupper som man inte tycker driver rätt frågor.

Hela det svenska samhället bygger på kristna värderingar. Du behöver inte vara troende för att rösta i kyrkovalet, men om du anser att kyrkan i Sverige är en viktig kulturbärare, så ska du inte tveka att lämna din röst. Du kanske tycker att Svenska kyrkan här i Fagersta gör bra saker för fagerstaborna. Då ska du absolut rösta i kyrkovalet. Svenska kyrkan är demokratiskt uppbyggd och beroende av människors engagemang. Att rösta i kyrkovalet är ett sätt att visa att du står bakom grundläggande kristna värderingar om att varje människa är unik och värdefull och har rätt till ett värdigt liv.

Så ta vara på din rättighet och möjlighet att vara med och påverka kyrkans verksamhet både lokalt här i Fagersta och i hela Sverige.

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Vem beslutar om vad?

Församling (vit valsedel) lokalt

Du väljer till kyrkofullmäktige i din församling. Kyrkofullmäktige bestämmer mål och riktlinjer för den verksamhet som finns nära dig. Budget, kyrkoavgift och andra viktiga ekonomiska frågor beslutar kyrkofullmäktige om.

I Västanfors Västervåla församling fungerar det så att Kyrkofullmäktige utser kyrkorådet, som är församlingens styrelse. Kyrkorådet i sin tur beslutar om frågor som rör verksamheten, till exempel om församlingen ska ha en friskola och förskola. Ska man driva begravningsbyrå och behandlingshem, vårdcentral eller annat diakonalt arbete på olika sätt?

Stift (rosa valsedel) regionalt

Svenska kyrkan har 13 stift. Stiftsfullmäktige är stiftets högsta beslutande organ. Stiftens främsta uppgift är att stödja församlingarna i deras verksamhet och förvaltning genom expertis inom flera områden. De kan till exempel ge råd och stöd i teologiska frågor, bidrag till att renovera och förvalta kyrkor, textilier och konst.

Kyrkomötet (gul valsedel) nationellt

Kyrkomötet är Svenska kyrkans högsta beslutande organ med 251 ledamöter. Det beslutar i frågor som handlar om kyrkoordningen (Svenska kyrkans regelverk) och andra frågor som har betydelse för hela Svenska kyrkan, till exempel kyrkohandboken och psalmboken.

Hur kan du rösta?

Förtidsrösta

Över hela landet kan du förtidsrösta från den 8/9 till den 21/9. Du behöver ha med dig ditt röstkort och legitimation när du förtidsröstar. Tider och platser i Fagersta då det är möjligt att förtidsrösta ser du på nästa sida.

Brevrösta

Om du inte kan ta dig till vallokalen på valdagen kan du brevrösta. Du beställer hem allt material för att brevrösta i ett brevöstningspaket som du kan få på församlingsexpeditionen på Lindgården tel 0223-434 00. Du kan brevrösta när du fått ditt röstkort. Brevrösten ska ha kommit fram till Stiftsstyrelsen senast fredag den 19 september.

Budrösta

Att budrösta innebär att en person lämnar över dina röster i ett särskilt, igenklistrat kuvert på valdagen i en vallokal eller som förtidsröstning i den församling som du tillhör. Budet måste ha med sig ID-handling. Budröstning kan ske under perioden 8:e till 21:a september.

Personröster

Du kan rösta på upp till tre kandidater genom att kryssa i deras namn på valsedeln. Dina kryss ökar deras möjlighet att bli valda.

Vem får rösta?

Den som har fyllt 16 år senast på valdagen, är medlem i Svenska kyrkan och är folkbokförd i en församling i Sverige har rätt att rösta i kyrkovalet.

Röstkort

Alla som har rösträtt i kyrkovalet får hem ett röstkort till den adress där man är folkbokförd. På röstkortet står det vilken vallokal du ska rösta i på valdagen och vilka val du får delta i. Du bör ha fått ditt röstkort senast den 3/9. Du behöver ta med dig röstkort och legitimation när du röstar.

Dubletröstkort

Om du behöver ett nytt röstkort så kontaktar du församlingsexpeditionen på Lindgården tel 0223-434 00 för att få ett nytt röstkort utskrivet.

Var och när kan du rösta?

Valdagen 21/9

Lokal	Öppettider
Lindgården	kl 10–14 & 18–20
Brukskyrkan	kl 10–14 & 18–20
Västervåla sockenstuga	kl 10–14

Foto: Magnus Aronson/Ikon

Förtidsröstning 8–20/9

Lokal	Öppettider
Lindgården	måndag 8/9–fredag 12/9 kl 11.30–13.30
Lindgården	måndag 15/9–fredag 19/9 kl 11.30–13.30
Lindgården	tisdag 16/9 kl 17–20
Brukskyrkan	torsdag 11/9 kl 17–20
Brukskyrkan	lördag 13/9 kl 11.30–13.30
Brukskyrkan	lördag 20/9 kl 11.30–13.30

**Ta med ditt röstkort
och legitimation!**

Vilka kan du rösta på?

Följande nomineringsgrupper ställer upp i kyrkovalet 2025:

Kyrkofullmäktige i vår församling

- Arbetarepartiet – Socialdemokraterna
- Partipolitiskt obunda i Svenska kyrkan (POSK)

Stiftsfullmäktige i Västerås stift

- Alternativ för Sverige
- Arbetarepartiet – Socialdemokraterna
- Borgerlig kristen samverkan
- Centerpartiet
- De Gröna i Svenska kyrkan
- Fria liberaler i Svenska kyrkan FiSK
- Frimodig kyrka
- Himmel och Jord
- Partipolitiskt obunda i Svenska kyrkan (POSK)
- Sverigedemokrater i Svenska kyrkan
- Vänstern i Svenska kyrkan
- ÖPPEN KYRKA – en kyrka för alla

Kyrkomötet

- Alternativ för Sverige
- Arbetarepartiet – Socialdemokraterna
- Borgerlig kristen samverkan
- Centerpartiet
- De Gröna i Svenska kyrkan
- Fria liberaler i Svenska kyrkan FiSK
- Frimodig kyrka
- Himmel och Jord
- Partipolitiskt obunda i Svenska kyrkan (POSK)
- Sverigedemokrater i Svenska kyrkan
- Vänstern i Svenska kyrkan
- ÖPPEN KYRKA – en kyrka för alla

Läs mer om kyrkovalet på www.svenskakyrkan.se/kyrkoval

Kyrkoval
8–21 sept 2025

Varför ställer du upp i kyrkovalet?

Birgitta Johansson

Socialdemokraterna

Varför betyder kyrkan för dig?

Kyrkan för mig betyder väldigt mycket. Det är en trygg plats och jag känner ett lugn i sinnet när jag kliver in i kyrkan i Västanfors, ett lugn som skänker mig trygghet och en känsla av gemenskap. Kyrkan välkomnar och omfamnar mig just för den jag är och jag tillåts vara den jag vill vara och ger hjälp och stöd genom livet.

Varför ställer du upp på listan för din nomineringsgrupp?

Jag ställer upp i kyrkovalet för jag vill vara med och föra kyrkan framåt in i framtiden. Jag vill kunna vara med och påverka budget och resursfördelning men framför allt så vill jag vara med och påverka hur vi följer upp och utvärderar den grundläggande uppgiften för kyrkan: att fira gudstjänst, undervisa och berätta om kristen tro och att möta och hjälpa utsatta människor.

Vilka frågor tycker du är viktigast för församlingen att jobba med?

Vi har i nomineringsgruppen arbetat fram ett partiprogram där vi förklarar våra ambitioner. Jag brinner lite extra för barn och unga och vill att fler ska hitta gemenskapen tidigt genom barn- och ungdomsverksamheten och att kyrkan ska fortsätta vara en öppen och trygg plats för alla oavsett var i livet du är eller vem du är.

Varför tycker du att man ska rösta i kyrkovalet?

Kyrkovalet handlar om vilka värderingar som ska genomsyra kyrkan och för att föra kyrkan i den riktning som Du anser är rätt måste Du göra din röst hörd. I en demokrati är det inte bara en rättighet att rösta utan även en skyldighet då många har kämpat hårt för denna rättighet. Så genom att Du röstar är du med och formar kyrkan och bidrar till en bättre framtid.

Lena Eldståhl

Socialdemokraterna

Varför betyder kyrkan för dig?

Kyrkan betyder så mycket för mig, på flera plan. Som bärare av vår tro, del av vårt samhälle och eftersom jag är facklig, arbetsgivarorganisation. Det ena är inte viktigare än det andra eller tredje men jag är tacksam för att kyrkan finns för de som vill ha andligheten i sina liv. Kyrkan är en påminnelse om miraklen, det gemensamma arbetet för det goda och fina i vårt annars så polariserade samhälle. I synnerhet nu, i våldsamma tider, där vi knappt vet vem vi ska tro på och hur det ska bli i världen.

Varför ställer du upp på listan för din nomineringsgrupp?

När jag konfirmerades, gjorde jag det för att jag ville veta mer om kyrkan. Jag fick ingenting hemifrån och kyrkan var en helt ny värld för mig. Det jag fick lära mig om kristendomen har oundvikligen format min syn på livet, mina medmänniskor och hur jag vill att det ska vara. Och om man vill påverka något, måste man delta och inte sitta på sidan om och ha åsikter. Framtiden i församlingen är en viktig fråga, jag vill vara med.

Vilka frågor tycker du är viktigast för församlingen att jobba med?

Vi har gemensamt i nomineringsgruppen arbetat fram ett partiprogram där vi förklarar våra ambitioner. Min hjärtefråga är öppenheten, att tro och engagemang aldrig får villkoras. Kyrkan behöver träda fram mer som en trygghet för de som behöver tröst och stöd. Och som en plats där alla kan delta och själva bidra. Sen får vi inte glömma att församlingen har ett stort antal anställda, utan dem, ingen Västanfors/Västervåla som vi känner den. Någon trodde att "sossarna skulle sparka folk om de fick majoritet", det vill jag direkt dementera!

Arbetarepartiet – Socialdemokraterna

En kyrka för hela livet – tillsammans i tro, gemenskap och ansvar

Vi vill ha en församling grundad på solidaritet, rättvisa, demokrati och medmänsklighet. Att kyrkan ska arbeta mot orättvisor, motverka utanförskap och bidra till ett mer hållbart samhälle.

- Kyrkan ska vara öppen för alla, oavsett kön, ålder, sexualitet, bakgrund, funktionsvariation eller livssituation.
- Vi vill satsa mer på Konfirmand- och ungdomsverksamheten, församlingen ska vara en trygg plats där barns och vuxnas röster får höras och tas på allvar.
- Församlingen ska vara en resurs och trygghet för äldre, barnfamiljer och personer i utsatta livssituationer.
- Kyrkan ska fortsätta att vara en viktig kulturbärare genom körer, konserter, konst och traditionella högtider.
- Församlingens politiska styrning ska kännetecknas av transparens, delaktighet och respekt för olika åsikter.
- Ekonomiska resurser ska användas ansvarsfullt och långsiktigt till förmån för både dagens och kommande generationer.
- Vi siktar på att ta plats i församlingens olika bolag för att säkerställa det ansvarstagande och långsiktiga perspektivet.
- Kyrkan ska vara närvarande i hela Fagersta – både i tätort och på landsbygd.
- Genom ökad synlighet och tillgänglighet, även digitalt, når vi fler och stärker gemenskapen.

Vi i Socialdemokraterna uppskattar och värderar allt det goda arbete som sker i vår församling högt.

Vi ser alla anställda som en unik tillgång för hela Fagersta. I alla led och organisationer gör man Fagersta till ett bättre samhälle att leva och verka i.

Socialdemokraterna vill säkerställa att församlingen är en arbetsplats präglad av god arbetsmiljö, jämställdhet och rättvisa villkor. Socialdemokraterna ser framtiden med tillförsikt och ansvar. Genom att stå för solidaritet, öppenhet och respekt för alla människors lika värde vill vi fortsätta utveckla kyrkans roll i samhället. Med gemensamma krafter bygger vi en kyrka för hela livet – där tro, hopp och kärlek får vara levande verklighet.

Varför tycker du att man ska rösta i kyrkovalet?

Har man rätten att rösta ska man göra det. Vi har historiskt sett kämpat hårt för vår demokrati. När man använder sin röst i valet har man deltagit aktivt i hur framtiden för församlingen ska utveckla sig. Det tycker jag är fint. Bättre än att inte rösta och sedan känna sig maktlös. (Lena Eldståhl)

Kyrkoval
8–21 sept 2025

Varför ställer du upp i kyrkovalet?

Lars Frisk

Partipolitiskt Obundna
i Svenska Kyrkan

Vad betyder kyrkan för dig?

Kyrkan är för mig både platsen – kyrkobyggnaden – och alla människor som arbetar och besöker församlingen i livets alla skeden. Både till vardag och till fest och högtid. Kyrkan är traditionsbärare men satt i ständig förnyelse och rörelse. Här ska människor ha möjlighet att möta Gud och få näring och livsmod. I kyrkan får vi tillsammans möjlighet att tolka livsfrågor och stärka samhörigheten mellan Gud, människor och med hela skapelsen.

Varför ställer du upp på listan för din nomineringsgrupp i kyrkovalet?

För mig har det alltid varit viktigt med engagemang. Jag vill mycket hellre jobba på "insidan" än att stå utanför och inte kunna påverka. POSK har som idé att det är just personligt engagemang som är det viktigaste och inte att man följer partipolitiska riksintressen i första hand.

Vilka frågor tycker du är viktigast för församlingen att jobba med?

Jag tycker personligen att församlingens arbete med att hitta nya former för att vara relevant för människor är viktigast. Exempelvis genom att starta vårdcentral, skola och konferensverksamhet. Det här arbetet gynnar på sikt alla som vistas inom vår församlings gränser och kommer sannolikt också att ha påverkan på hur andra församlingar tänker när det gäller att utveckla verksamheten. Jag menar att det är ett sätt att följa Guds uppmaning att: *"gå ut och gör alla folk till lärjungar"*. I mötet med vår församling ska det vara självklart att det är evangeliets spridande som är drivkraften. Mötet med Gud sker inte bara inom kyrkans väggar utan i högsta grad i det arbete som utförs på många olika sätt.

Gun Alingsjö Bäck

Partipolitiskt Obundna
i Svenska Kyrkan

Vad betyder kyrkan för dig?

Kyrkan är en mötesplats där jag kan få känna glädje och samhörighet, och få hjälp vid sorg och bekymmer. En plats där jag kan få höra Guds ord och bära det med mig ut i livet.

Varför ställer du upp på listan för din nomineringsgrupp?

Jag vill förbättra och vara med och utveckla verksamheten och förvalta den.

Vilka frågor tycker du är viktigast för församlingen att jobba med?

Att få medlemmarna att känna att vi finns till för dem och att vi har olika verksamheter för att möta människors behov. Fortsätta att ha många stunder för ensamma människor.

Varför tycker du att man ska rösta i kyrkovalet?

Att gå och rösta är en demokratisk rättighet för den som är medlem i Svenska kyrkan och för mig är det självklart att om man har möjlighet att påverka så ska man göra det.

Varför tycker du att man ska rösta i kyrkovalet?

För mig är det fullständigt självklart att utnyttja sin rösträtt. Vår demokrati bygger på att det är medlemmarna som utgör grunden för vårt arbete. Därför ska man som medlem i kyrkan gå och rösta. I förlängningen tycker jag också att fler ska engagera sig i kyrkopolitiken. Att engagera sig för POSK innebär att man själv tar ställning och inte tvingas in i ett system där rikspolitiska partiintressen hindrar de lokala frågorna. (Lars Frisk)

Partipolitiskt Obundna i Svenska Kyrkan

Under de snart gångna 25 åren har POSK (Partipolitiskt Obundna i Svenska Kyrkan) i Västanfors Västervåla arbetat efter samma princip; Att vara en fri röst i en fri kyrka.

Inom POSK bygger engagemanget på ett personligt intresse och en vilja att finnas nära den lokala verksamheten. I POSK låter vi inte några övergripande partipolitiska intressen stå i vägen för vad vi menar är viktigt. Kyrkan har en helt egen ideologi och behöver därför inte färgas av något rikspolitiskt intresse.

Vi menar att det här stärker demokratin på det lokala planet. En röst på POSK är en röst på människor som på allvar bryr sig om den lokala församlingen och dess möjligheter. Människor som har mod att fatta djärva beslut om verksamheter som ibland ligger utanför den traditionellt kyrkliga, exempelvis som att ta över Stadshotellet, men som också fattar beslut om verksamheter som ligger väldigt nära de mest kristna värden man kan tänka sig, nämligen i fråga om sjukvård (Fagersta Vårdcentral) och utbildning (Lindgårdsskolan). Att Västanfors Västervåla församling har kommit så långt, kanske till och med befinner sig längst fram i "kyrksverige" när det gäller företagande och driva verksamheter, som människor i vår närmiljö vill ha och behöver, är till stor del tack vare de modiga insatser som POSK-politiker har gjort under de gångna 25 åren. Det här är ett arbete som vi vill fortsätta med och som även framgent kommer att gynna våra församlingsbor och andra människor i vår bygd.

Tack vare den framåtanda som finns i vår församling kan vi också lägga krut på att utveckla mötesplatser för människor som söker en djupare mening i tillvaron. Det här gäller allt från att finna relevanta gudstjänstformer till att skapa fördjupad samvaro i redan upparbetade mötesplatser men också att finna nya former för människor att möta Gud.

En röst på POSK säkerställer att det här arbetet även i framtiden kommer att prioriteras.

Att göra förutsägelser är svårt, speciellt om det gäller framtiden [...] men inom POSK tror vi att människor även fortsättningsvis kommer att vända sig till kyrkan och söka Gud på många olika sätt. Därför är det även framgent så att vi måste vara på tå och vara beredda att satsa på nya saker. Formerna för arbetet lämnar vi till de som kan det bäst, nämligen de anställda som är kyrkans viktigaste resurs. Vi som är förtroendevalda har som uppdrag att sätta kursen och ta ut riktningen och det gör vi med hjälp av alla er som väljer att lägga sin röst på POSK. En fri röst i en fri kyrka.

Kyrkoval
8–21 sept 2025

Verksamheten i vår församling

Foto: Magnus Aronson

Västanfors Västervåla församling, Svenska kyrkan i Fagersta, har verksamhet för alla åldrar, från barnverksamhet och konfirmander till körer och träffpunkter för vuxna och äldre. Vi firar gudstjänst på olika platser under året. All vår verksamhet styrs utifrån de behov vi ser bland människor vi möter – från vaggan till graven.

Utöver den traditionellt kyrkliga verksamheten bedriver vi även konferensverksamhet, friskola och förskola. I bolagsform drivs också behandlingshem, begravningsbyrå och juridisk byrå, vårdcentral och hotell. Koncernen har ca 130 anställda.

Konfirmation i Västanfors kyrka.

Foto: Lena Martinsson

Hur används kyrkoavgiften?

Den som är medlem i Svenska kyrkan betalar kyrkoavgift. I Västanfors Västervåla församling används kyrkoavgiften till verksamhet för både barn och vuxna. Även den som inte är medlem betalar begravningsavgift som bekostar skötseln av våra kyrkogårdar. Lindgårdsskolan drivs med hjälp av skolpeng från respektive elevs hemkommun.

Den verksamhet som drivs i bolagsform bekostas inte av kyrkoavgiften utan har andra intäkter genom att företag och privatpersoner köper tjänster från församlingens bolag. Koncernens intäkter från näringsverksamheten är större än intäkterna från kyrkoavgiften.

Här är några exempel på verksamheter som du som medlem bidrar till i vår församling genom kyrkoavgiften:

- Gudstjänster i våra kyrkor och på andra platser
- Vigslar, dop och begravningar
- Barngrupper, babykafé och öppen förskola
- Körer för barn och vuxna
- Konfirmationsundervisning
- Konserter
- Leva vidare-grupper
- Träffpunkter för daglediga
- Enskilda stödsamtal
- Församlingstidning och andra informationskanaler
- Brukskyrkans kafé och Lindgårdens kök

Vem är du?

Markus Thörnholm kyrkvaktmästare

Markus Thörnholm är kyrkvaktmästare. Han började jobbet i församlingen i våras och han stortrivs.

–Det här är en otroligt trevlig arbetsplats och alla är så snälla. Det är ett hårdare klimat i Stockholm, konstaterar Markus som har sin bakgrund där.

Han uppskattar att arbetsuppgifterna är varierande och tycker att kvaliteten på vaktmästarlagets arbete är hög. Det är många praktiska uppgifter som ska fixas varje dag och som kyrkvaktmästare tjänstgör Markus även vid gudstjänster och förrättningar var tredje helg, och ibland på begravningsgudstjänster. –Ena dagen jobbar jag på ett dop i kyrkan och nästa dag kan jag vara med Kyrkans Begravningsbyrå på en bårhämtning. Hela livet rymms – allt mellan dop och begravning.

Markus är en social person

Att jobba som kyrkvaktmästare kräver social kompetens, vilket passar Markus väldigt bra eftersom han är en social och extrovert person.

–Jag gillar människor och vill gärna ha en bred kontaktyta. Det här är ett varierat arbete och det är jätteroligt att träffa människor i olika typer av verksamheter och i många olika situationer. Allt vi gör i vårt jobb gör vi för andra, och det är tillfredsställande. Jag gör det bästa för att det ska bli bra för någon annan.

Markus tjänstgör som vaktmästare vid en begravning i Skogskapellet.

Har jobbat med logistik

Markus har tidigare haft många olika jobb inom logistik och försäljning. Han har varit lagerchef för ett dataföretag, sålt logistiktjänster för PostNord, varit logistikchef på fotobutiken Expert, ansvarig för marknadsföring och försäljning på transportföretaget Bring, transportchef på byggföretaget Beijer och han har jobbat med inköp och logistik av livsmedel för företaget Di Luca. Efter att ha sadlat om jobbade han som plåtslagare under några år, och det var som plåtslagare han fick sitt första jobb i Fagersta när han flyttade hit för tre år sedan. Han har också jobbat på ABP Induction i Norberg.

Har alltid älskat fotboll

Markus föddes i Linköping 1972 men flyttade tidigt till stockholmsförorten Täby där han växte upp med fotbollen som ett stort fritidsintresse. Favoritlaget är

förstås AIK. Han har alltid älskat att spela fotboll och idag är han en av ledarna för Fagersta Södras Gåfotboll i Per-Olshallen en kväll i veckan för personer mellan 40 och 65 år. –Det är så svårt att bara gå när man spelar fotboll, skrattar Markus.

Gillar att fiska och laga mat

Sedan tidigare har Markus två vuxna barn och två pojkar som är 7 och 8 år. När han träffade sin nuvarande sambo flyttade han till Fagersta och genom Karin fick han snabbt vänner här. Markus är med och sjunger i församlingens Rock- och popkör och han gillar att spela golf. Han fiskar gärna och gillar att plocka svamp. Både fisk och svamp använder han sedan i matlagningen som är ett annat stort intresse.

–Jag trivs i köket. Även att planera maten och handla är avkoppling för mig, säger Markus.

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Foto: Eva-Karin Wedell

Camilla är ny verksamhetschef på församlingens vårdcentral

Camilla Persson jobbar sedan den 1 juli som verksamhetschef på Fagersta Vårdcentral Svenska Kyrkan.

Text: Cecilia Kjellin Eriksson

–Det här är en familjär och trevlig liten vårdcentral med engagerad personal som brinner för patienter i primärvården. Alla som kommer till vår vårdcentral ska få ett vänligt och professionellt bemötande, säger Camilla.

Personalen är viktig

Genom erfarenhet från tidigare jobb har Camilla blivit bra på att se lösningar och tänka målinriktat och långsiktigt. Hon gillar ekonomi och budget och beskriver sig som mer strateg än operatör. Hon ser personalen som den viktigaste resursen och återkommer flera gånger under vårt samtal till vikten av lagarbete och att ta vara på personalens kompetens på bästa sätt. Det handlar mycket om att hitta bra rutiner och rätt arbetssätt.

–Jag vill att den här vårdcentralen ska drivas med både god kvalitet och god ekonomi. En arbetsplats med bra arbetsmiljö där personalen trivs och utstrålar arbetsglädje blir i längden även ekonomiskt hållbar, hävdar hon.

Erfarenhet som chef i vården

Camilla har en bakgrund som distriktssköterska och har jobbat som sjuksköterska på akutmottagning och inom kriminalvården. Under de senaste 15 åren har hon verkat som chef inom verksamhet och ledningsstöd på sjukhuset i Västerås, och inom primärvård i Uppsala och Sörmland. Hon kände att hon ville tillbaka till Västmanland och när hon såg annonsen om en verksamhetschef på den här vårdcentralen tyckte hon att det var lockande med en nystartad liten vårdcentral där det fortfarande finns möjlighet att utveckla verksamheten.

–Det finns en otrolig potential som jag vill bygga vidare på. Stabilitet i personalgruppen utgör en robust

grund som ger vårdcentralen förutsättningar att växa när fler listar sig. Det medför i sin tur att man kan fortsätta rekrytera personal, både sjuksköterskor och läkare. Camilla hoppas kunna anställa en ST-läkare* inom kort.

Vill veta vad patienterna tycker

Camilla tycker att det är roligt att jobba med kunder och hon vill gärna få veta vad patienterna tycker.

–När personalen trivs och många kunder är nöjda så ger det ringar på vattnet så att ännu fler vill komma till vår vårdcentral, tror Camilla.

Vårdcentralen är uppbyggd av moduler och lokalerna är ljusa och fräscha. Det är en liten vårdcentral, men med samma krav som på en stor vårdcentral.

–Det roliga med primärvården är att den innehåller så många parametrar som tillsammans ska bli något väldigt bra. Det känns positivt. Jag har träffat bara trevliga människor i arbetslaget och i församlingen och det finns otroligt mycket som jag vill göra.

Familjen bor i Västerås

Camilla har nyligen flyttat till en nybyggd lägenhet på Öster Mälarstrand i Västerås tillsammans med sin man och deras tolvåriga dotter. Resan mellan Västerås och Fagersta varje dag ser hon inte som något problem, eftersom hon är van att pendla. Fritiden ägnar Camilla gärna åt att umgås med familjen och hunden, även de tre vuxna barnen. Hon tycker också om att resa, och den pågående renoveringen av sommarstugan på en ö utanför Sundsvall är något hon uppskattar mycket.

**ST-läkare – en legitimerad läkare som genomgår en specialiseringstjänstgöring (ST) för att bli specialistläkare.*

Fakta om Fagersta Vårdcentral Svenska Kyrkan

- Fagersta Vårdcentral Svenska Kyrkan öppnade den 6 november 2023.
- Vårdcentralen har ca 3000 listade patienter, både fagerstabor och personer från närliggande orter.
- Vårdcentralen finns på Centrumvägen 15 i Fagersta.
- Man måste inte vara medlem i Svenska kyrkan för att lista sig på vårdcentralen.
- Verksamheten drivs av Västansfors Västervåla församling i bolaget Kyrkans Vård och Omsorg i Sverige AB.
- Vårdcentralen drivs på uppdrag av Region Västmanland. Samma regler gäller och samma mottagningar finns som på andra vårdcentraler i regionen.
- Tidigare verksamhetschef och vd Mats Dahlqvist fortsätter som vd.

Läs mer om vårdcentralen på hemsidan www.fagerstavc.se.

Vi finns även på FB facebook.com/fagerstavc

och på Instagram instagram.com/fagersta_vardcentral

Skam gör livsvägen knagglig

Skammen känns som om vi inom oss bär något som är fel, fult, farligt eller förbjudet. För att vi ska bli vårt sanna jag igen, behöver vi få möta en annan människa.

Hon ser på mig med både sorgsen och misstänksam blick. Tatueringar täcker armarna och hon är så piercad i ansiktet att jag undrar hur hon bär sig åt när hon ska sova. Till slut säger hon: "Jag är en totalt onödigt människa. Jag vet inte ens hur man gör när man lever. Kan man få lära sig det här?" 19 år. Jag säger: "Vi kan försöka. Vi kan hjälpas åt." Hon nickar. Värderar orden och blicken. "Ok. Men jag är inte så van att göra tillsammans." Hon har en smärta i blicken. Hon sätter sig på yttersta kanten av fåtöljen med handväskan i knät. Ett långt liv. Uppskattad i sitt arbete. Vänlig. Men samma oro, samma smärta och samma frågor i blicken som hon den unga. "Jag har känt mig som 'en fusk' i hela mitt liv. Och jag skulle så innerligt gärna vilja veta hur det känns att vara en riktig människa, innan jag dör."

Så totalt olika. Och ändå så lika. Två människor som tappat kontakten med sitt innersta väsen och inte längre ser det som är så lätt för oss andra att se: att de är underbara, fina människor som är lätta att tycka om. Betagande, var och en på sitt sätt.

Skuld och skam gör livsvägen knagglig

Det finns många omständigheter som gör att vi tappar kontakten med vårt bästa jag. Ibland är det livshändelser som blir oss övermäktiga och ställer sig i vägen.

Andra gånger handlar det om obearbetade känsloupplevelser som är i vägen.

Skuld handlar om känslan av att ha gjort fel. Skam handlar om känslan av att vara fel. Två känslor, som gör blicken extra grumlig och livsvägen knagglig att gå, är känslor av skuld och skam. Vi parar ofta ihop dem på det sättet. Skuld och skam. Som om det vore samma sak. Det är det inte. Skuld handlar om känslan av att ha gjort fel. Skam handlar om känslan av att vara fel.

Vi kan ångra och ställa tillrätta

Skuldkänslor kan begränsa oss, men också fungera befriande. En sund skuldkänsla driver oss att ta ansvar för våra handlingar. Erkänna när vi gjort fel eller orätt. Gottgöra och ställa tillrätta. Be om ursäkt och be om förlåtelse. Betala tillbaka.

Det klassiska receptet för att nollställa skulden i kyrkans sammanhang har varit ånger, bikt, bot och bättring. I varje gudstjänst uttalar prästen orden om förlåtelse för det vi brutit mot av livets lagar. Man kan säga att skulden är en börda som lyfts av oss genom förlåtelsen. Den lättnad det innebär kan ibland frigöra oanade krafter inom oss.

Skam försvinner inte med förlåtelse

Däremot biter inte förlåtelse på skam. Förlåtelse fungerar lite som antibiotika. Antibiotikan dödar bakterier och räddar liv. Men har ingen som helst effekt på virus. På samma sätt biter förlåtelse på skuld, men har ingen effekt på skam. Medan skulden är en börda som kan lyftas av, är skammen ett sår som behöver tid på sig att läka.

Skammen har, liksom skulden, sin plats. Den gör oss varsamma

i relationer. Det är bra om vi inte beter oss alltför pinsamt. Och ännu bättre om vi inte är skamlösa, för då far alltid någon annan illa.

Skammen lär oss att hålla oss inom våra egna gränser – och att vara försiktiga när vi närmar oss någon annans. När någons intimitet, identitet eller integritet ligger i vågskålen låter oss skammen veta att vi ska gå varligt tillväga. Skammen gör oss omsorgsfulla, utan att vi ens vet om att den opererar där i bakgrunden. På dessa sätt kan skam vara sund.

Men, skammen kan också bli osund. Den kan bli giftig – och förgifta. När vi blir nedvärderade, retade eller hånade av andra människor kan det få negativa konsekvenser för vår självkänsla.

När skammen över våra egna brister blir större än förmågan att acceptera oss själva eller tillvaron får det negativa konsekvenser. Vi blir skammade, för att använda ett ord som förekommer alltmer.

Livshändelser eller obearbetade känsloupplevelser kan få oss att tappa kontakten med vårt bästa jag.

Skammen stannar kvar i oss

Skammen biter sig fast och stannar kvar i oss som ett tillstånd. Det känns som om vi inom oss bär något som är fel, fult, farligt eller förbjudet. Skammen lägger sig som ett lock över den vi verkligen är och våra genuina känslor. Den förmörkar och förvränger. Den får oss att tro att vi är onödiga människor som fuskar oss genom livet. Otillräckliga. Den giftiga skammen nöter och tär på livskänslan, självkänslan och medkänslan. Även på känslan av vem Gud är också, tror jag.

Ett ord som ofta letar sig in i skambelagda människors liv är "borde" – och "borde inte". Man

kan höra det från andra och man kan säga det till sig själv. Få ord är så glädjelösa och andefattiga som det där "borde". Ordet fungerar ibland begränsande för vårt mod att våga det vi vill av drömmar eller förändringar. Borge. Vingklipparen.

De flesta av oss gömmer skammen som en mörk skugga inombords och lever på så gott vi kan. Men inte så gott som vi skulle kunna. Istället för att leva inifrån och ut, med vårt sanna jag som grund, och förankrade i Gud, lever vi utifrån och in.

Foto: Enes Evrest/iStock

Det vi tror att andra tror om oss får ofta en oproportionerligt stor betydelse. När vi förlorat kontakten med vårt innersta jag och grunden i vårt liv utvecklar vi ett "nöd-jag" som får hantera livet i det sanna jagets ställe.

Nödjaget drivs ofta av påbud som stjälar energi: var duktig, var stark, bit ihop, var till lags, skynda dig ... Nödjaget känner sig ofta övergivet och ensamt och tror att det måste klara allt på egen hand. "Jag är inte så van att göra tillsammans."

Den skammade behöver välsignelse

Som sagt. Förlåtelse biter inte på skam. Den skammade människan behöver inte förlåtelse, hon behöver välsignelse. Hon behöver älskas fram ur skuggorna för att bli hel. För att vi ska bli vårt sanna jag, behöver vi få möta en annan människa. För lika lite som att en människa kan se sitt eget ansikte utan en spegel, kan hon inte förstå vem hon är utan att möta en annan människa. Det är utmaningen för varje skammad människa, att leta nya relationer där hon kan bli människa igen, om den känslan har gått förlorad.

Platser och tillfällen där varje skammad människa kan bli människa igen är ibland avgörande platser och tillfällen.

I mitt arbete som själavårdare och terapeut har jag upplevt att det ibland uppstår märkliga, nästan magiska stunder i själavård och terapi. Jag tycker om att kalla dem "benådade ögonblick". Det är stunder bortom förklaringar, förställningar och försvar. Stunder när livet är både skört, skört – och urstarkt och helt.

Det är som om de benådade ögonblicken är besjälade av en närvaro som är svår att förklara. I de där benådade ögonblicken blir alla, alla utan undantag, kloka och vackra. Det är som om något blir lite mindre trasigt och mera helt. Mer begripligt och läkt. Mer stilla och lugnt. Som om livet bär sig självt några korta andetag. Vi bär på något vackert som kan växa

För mig vittnar de där stunderna om hur både vi människor och

tillvaron är innerst inne. Att vi bär på något vackert som vill och kan växa. Och att det finns något okänt som hjälper oss på vägen dit. En del av oss har valt att kalla det där okända "Gud". Det viktiga är upplevelsen av en verklighet i verkligheten. Verkligheten i de benådade ögonblicken är oförstörbar. Den finns inom oss alla och den omsluter oss alla. Den är både centrum och periferi.

Även om vi aldrig har upplevt ett sådant ögonblick tidigare (vilket de flesta ändå har någon gång) känns det som att komma hem. Eller, som många förundrat säger, "det här är verkligen jag".

Kyrkans väsen är att vara ett vänligt ansikte och en mild blick att få vila sin trötta själ i. När någon knackar på kyrkdörren och säger: "Jag är en fusk. Jag är en totalt onödig människa. Jag vet inte ens hur man gör när man lever. Kan man få lära sig det här?" då är kyrkans svar: "Välkommen hem!" Gud låter sitt ansikte lysa över oss alla.

Text: Göran Larsson, präst och psykoterapeut

Kristi förklarings dag

Vad ska jag tro på? Det är en evighetsfråga och lika länge som människan har funnits, har hon kämpat med frågan. Vi måste tro på det vi ser och hör. Dessutom måste vi tro på det vi inte kan se och höra med våra egna öron och ögon. Hur vi än tror så måste vi tolka och förstå vad andra säger, gör och uttrycker som sin vilja. Förutom det så måste vi tro på att andra förstår vad vi säger och att vi är överens om den information vi ger. Vi är beroende av tillit till och förtroende för vår närmaste omgivning och till samhället i stort.

En karaktär av trygghet

Om vi går in i ett rum med en annan person så gör vi det för att vår tro säger att vi kan lita på vederbörande och att den vill oss väl och inte dödar oss. Om alla skulle bli fiender med alla så gick det inte att leva. Det viktigaste är vad vi människor bär på som ger garantier för att andra kan lita på oss. Det är osynligt men med tiden kan vi lägga pussel av en annans personlighet och få en stabil uppfattning som vi kallar för karaktär. Det är något som inte syns men som vi kan känna som en trygghet. Det måste vi göra för att kunna leva och tro på det osynliga som ger oss livsmöjligheter. För att leva måste vi andas in luft och syre och andas ut avfall från våra lungor, låta våra hjärtan ge oss kraft, muskler och ben som ska bära oss. Inget av det kan vi se men det finns där och ger oss liv. När det gäller våra relationer behöver vi tro på att vi

kan älska och bli älskade, något som inte heller är synligt men som visar sig med tiden. Trygghet, vänskap, kärlek och allt som är viktigt för vårt varande finns på en annan nivå än det synliga och påtagliga. Det finns på ett djupare plan som också har med tidsaspekten att göra.

Vänskap växer fram med tiden

Vänskap är inget som klickas fram på en skärm utan handlar om något som växer med tiden om det finns gynnsamma förhållanden. Att avfärda något som icke existerande bara för att det inte är synligt får till följd att en människa blir inskränkt och fördomsfull. Det är samma tankemönster som finns i resonemanget om Guds existens. Gud är inte synlig, alltså finns inte Gud, för allting som finns är synligt.

Det är att inskränka tillvaron för vi vet att en atomkärna inte är synlig men ingår i en molekyl som en byggsten utanför det mänskliga ögats möjligheter att se. När Jesus går upp på förklaringsberget så öppnas nya dimensioner av hans personlighet. Det är ett djupt perspektiv som blir synligt och man frågar sig vad det är lärjungarna ser. En ljusgestalt som utstrålar något som annars inte är synligt. Det är en Jesus extra plus av ljus, kraft och en gestaltning av livskärnan. Varför vi överhuvudtaget existerar går utanför mänsklig förmåga att förstå intellektuellt. Johannes evangelium talar om Ordet som blev förkroppsligat i Jesu person och Ordet bor ibland oss och mörkret

har inte fått makt över ljuset. Det lärjungarna får se är livets insida som inte är möjligt för ett kroppsligt öga att se, men med Andens, som kan öppna vägen med en andlig väg att se. Här blir det ofta problem för en nutidsmänniska som kallar sådant för hallucinationer, inbillning och önskedrömmar utan någon förankring i verkligheten. Återigen är det snusföruftiga människor som ska definiera vad verkligheten är och hur stor den är i förhållande till människan. Om människan stänger till omkring sig, så krymper även hennes verklighet.

Att verkligheten är större än den inskränkningen är en sanning som går att förneka men inte att döda som icke existerande. Därför blir förnekelse en fråga om självbedrägeri.

Den esoteriska kroppen

Det lärjungarna får se är vad som kallas för "den esoteriska kroppen" vilket betyder att det är den andliga dolda kroppen som finns längst in i vårt väsen mer eller mindre utvecklad hos olika personer. För den som öppnar sig för en större andlig värld kommer det djupa perspektivet att växa. Det är just den andliga värld som Jesus tillhör och han gestaltar själva varandet. Något som lärjungarna inte förstår trots Jesu undervisning och det är först efter uppståndelsen som de får öppnade ögon för att se och möta Jesus. Nu som den uppståndne och han visar sig i en andlig kropp. Cirkeln är sluten när

det gäller den jordiska aspekten av tiden som handlar om vår förståelse av jordelivet. Den andliga delen som berättelse om Jesu förklaring handlar om att stå utanför det vi normalt kallar för tiden. För Jesu liv och person står bortom tiden samtidigt som allt finns inom tidens ramar för den som går in i trons värld.

Världen är större än det synliga
Tro på det osynliga handlar om att bekräfta att man själv ser världen som större än det synliga och att livet har ett djup som inte materien kan rymma. Förmodligen kände sig de tre lärjungarna upplyfta till sinnes och blev övertygade om att Jesus var en annan person än vad som framkom på ytan. Han bar på ett universum som i en dimension var och är en sammanfattning av all tid genom alla tider som den röda tråden i all existens. Det är denna verklighet som är det kristna hoppet att den andliga verkligheten inte kan förintas av mänsklig dårskap. Att jorden och den materiella världen ska bestå finns det inga löften om, men det som står utanför tiden kan inte förstöras som allting annat. Tiden ska upphöra på samma sätt som våra jordeliv upphör genom vår död men i det ögonblicket förvandlas vi och vår andliga kropp stiger fram och blir synlig för alla i den andliga världen.

Texten: Mark. Evg 9:1-13.

Per-Arne Bengtsson, präst

Foto: Alex Giacomini/Ikon

De sju dödssynderna

4 Avund - indivia

Följprästen Per-Arne Bengtssons serie om de sju dödssynderna

Barn blir inte gamla förrän de börjar gräla om leksakerna. De river och sliter och säger att "den vill jag ha, den är min". Tydligt är avundsjukan lika ursprunglig som människosläktet.

Avundsjukan beskrivs kort efter skapelseberättelsen om människans tillkomst som en brödrakamp där Kain slår ihjäl Abel för att han haft större framgångar. Den som är avundsjuk vill komma in i en annans liv och ersätta honom eller henne med sig själv. Genom att bli den andre så får man överta allt annat som ägodelar, personlighet och förmågor. Vi människor kan bli avundsjuka på allt, inte bara på materiella fördelar och ägande utan även på personliga egenskaper. Om någon blir förälskad och lycklig, så kan det väcka avund och svarta känslor. Men vi är också skickliga på att spela sociala spel och visa helt andra attityder men den bästa vännen kan visa sig vara den värsta ovännen på grund av ett hat som kommer ur avundsjukan. Problemet med att vara avundsjuk är att det grämer sinnet och snurrar runt i tankarna för avunden påstår att det hela är orättvist. Därför kan avund bli en orsak till att en människa stjälar för att kompensera orättvisan.

Avund kan då ligga på en högre nivå än på den privata. Orättvisa är något som samhället skapar och därför blir det rättvist om

jag stjälar från samhället i stort. Det drabbar ingen fattig, men "mig drabbar det om jag inte stjälar". Det finns även andra sätt att hantera sin avund. Det vanligaste är att börja tävla med den man är avundsjuk på. Köper grannen en ny bil så köper jaget en ännu värre bil och så håller det på för avunden är ett hjul som snurrar på. Svartsjukan ligger nära avunden och ibland glider begreppen in i varandra.

Det går att vara avundsjuk på sin nästas hustru som det står i tio Guds bud. Kärlek är nog det mest centrala i avunden och att se kärlek i andras liv kan väcka avund för det känns som smärta i bröstet och vederbörande måste inse sitt misslyckande i att vara en älskad person. Avunden handlar om en önskan om att bli älskad som person och detta stora behov kan vederbörande inte ens erkänna inför sig själv utan det kommer ut bakvägen som avund. Den som drabbas av avund sätter krokben för sig själv och i kärleken så hindrar vederbörande andra från att nå sina mål. Den avundsjuke stirrar sig blind på vad han eller hon inte har i stället för att se vad den har i sitt liv att glädja sig över. Så länge avundsjukan härjar finns det en blindhet för vad som är verkligt framför de egna ögonen. Där finns människor att uppskatta och älska, men det gör sig inte utan att avunden blir besegrad.

Per-Arne Bengtsson, präst

De sju döds

5 Frosseri -

Följprästen Per-Arne Bengtssons serie om de sju dödssynderna

För trettio år sedan spelades en film in i Frankrike. Den handlade om en grupp män som alla var besatta av mat och smakupplevelser. De träffades ett antal dagar om året och frossade i mat och dryck. Allt slutade med att de åt ihjäl sig. Så tydligt är det inte hos oss och kanske mat inte är det första vi tänker på när det gäller begreppet "frosseri".

Själv tänker jag på överkonsumtion, att äga utan att behöva det man äger. En garderob kan vara full av kläder där det finns plagg som använts några gånger och sedan bara kastats. Det köps mer än vad som används. Ett annat område som vi inte heller behöver för vår överlevnad är olika spel, särskilt med pengar inblandade. Här finns det människor som frossar mer än vad som är hälsosamt. Spel kan bli ett missbruk där allt kan gå över styr. Så har vi allt frossande i kriminalitet. Det verkar vara ett av samhällets största nöjen att se blod och våld under fredagsmyset. Västerlandet har god aptit på död, mord och våld. Visserligen en fiktiv verklighet men ack så närliggande den verkliga världen. Att frossa i våldet som underhållning verkar vara något sjukt som tillhör vårt sjuka samhälle men som förnekas och gör vår verklighet obegriplig

-synderna gula

för våra barn. Frosseri är att gå över givna gränser i ett försök att nå det grönare gräset på andra sidan staketet. Tron på ett bättre liv kan driva en människa hur långt som helst. Ett annat exempel är skönhetsindustrin som driver på med sin egen piska och lockar med möjliga morötter att tillfredsställa sig med. Att operera sitt ansikte med plastmaterial, flytta på en näsa, höja kinderna, få vackrare bröst och så vidare är en form av frosseri. En hunger efter att vara någon annan och nå upp till en självbild som egentligen bara är en illusion. Frosseriet skapar en annan personlighet än den egentliga och problemet är att tron på att den ansiktsmasken är mer värdefull än den riktiga och unika, är att leva i en lögn.

Vi har traditionella figurer som representerar frosseriet. Ett exempel är Kalle Ankas farbror Joakim som frossar i pengar. Så har vi frosseriet i kärlekens värld som ofta inte är så känslösam som reklamen utger den för. Men de är alla en egen industri, allt från kärleksromaner till flykt till drogernas värld. Så nog går det att gå vilse genom att passera gränser som ska skydda våra liv. Att gå över gränsen är att hamna i ett främmande land som gör oss vilsna och handlingsförlamade.

Per-Arne Bengtsson, präst

Fråga juristen

Utan testamente ärver särkullbarn före den efterlevande maken

Fråga

Jag och min fru äger en fastighet tillsammans. Vi har inga gemensamma barn med båda har barn sedan tidigare, så kallade särkullbarn. Vi har inget skrivet och undrar vad som händer när en av oss dör. Ärver den efterlevande maken hälften av den avlidnes egendom och resten tillfaller den avlidnes barn? Vi vill säkerställa att den efterlevande inte ska behöva sälja bostaden. Vad behöver vi skriva? /Undrande

Svar

Hej. När en gift person avlidit ska en **bodelning** mellan makarna genomföras. Efter bodelningen fördelas arvet genom att arvtagarna upprättar ett **arvskifte**.

Bodelningen

Huvudregeln vid en bodelning är att *båda makarnas* kvarlåtenskap (tillgångar minus skulder) läggs ihop och delas därefter i två lika stora delar. Efterlevande maken får ena halvan och den avlidnes dödsbo får andra halvan. Efter denna bodelning ska den avlidnes andel från bodelning fördelas i arv. Undantaget från bodelning är egendom som enligt äktenskapsförord, villkor i testamente eller villkor i gåvohandling är enskild egendom.

Exempel: Den avlidne maken har 500 000 kr i kvarlåtenskap och efterlevande maken har 300 000 kr i kvarlåtenskap (ingen enskild egenomdom finns). Lägg ihop bådas kvarlåtenskap och dela i två

Ida Jäder, jurist

delar: $500\ 000 + 300\ 000 = 800\ 000$
 $800\ 000 / 2 = 400\ 000$. Detta innebär att *vid bodelningen* får den avlidnes dödsbo 400 000 kr och den efterlevande maken får 400 000 kr.

Arvskifte

Efter att mangen genomfört bodelningen ska arvet fördelas. Om det endast finns en efterlevande make och särkullbarn, ärver särkullbarnen allt efter den avlidne. Det innebär att den efterlevande maken **inte** ärver något efter den först avlidne. För att makar med särkullbarn ska ärva varandra måste de skriva ett testamente.

Detta innebär för er att ni måste skriva ett testamente för att, så långt det går, trygga den efterlevande. Viktigt att känna till är att, trots testamente, har särkullbarnen alltid en rätt att begära ut sin laglott (hälften av arvet). Med ett testamente kan ni säkra att hälften av kvarlåtenskapen efter den först avlidne tillfaller den efterlevande.

Min rekommendation är att ni bokat en tid hos en familjerättsjurist som kan hjälpa er att skriva de handlingar som ni behöver för att känna er trygga.

Ida Jäder, jurist

Kyrkans Juridiska Byrå tel 0223-434 76

För tidsbokning kontakta sekreterare

Maria Ulestig Eriksson kl 8-12.

Vincent fångade publiken i kyrkan

Andakt om att förklara en upplevelse

Sommarkväll i Västervåla kyrka. Det ljusa kyrkorummet i den lilla landsortskyrkan är fyllt av besökare som träffar bekanta och förväntansfullt småpratar med varandra. Klockorna ringer och prästen Lars Frisk inleder med en kort andakt utifrån söndagens tema "Kristi förklarings dag". Han pratar om att det inte alltid är så lätt att med ord förklara en upplevelse för någon annan. Han associerar till några kända citat av slalomåkaren Ingemar Stenmark; "Det är inte lätt att förklara för någon som inte begriper", "Det e bar å åk" och "Ju mer jag tränar desto mer tur har jag"... Lasse uppmanar alla som är i kyrkan den här kvällen att tillåta sig själv att uppleva Gud, till exempel genom att be med i bönen Fader Vår och sjunga med i psalm 200 i denna ljuva sommartid.

Texterna tilltalar ordsbor

Så kommer Vincent Jedselius fram och sjunger en visa i folkmusikstil helt utan ackompanjemang. Det är naket och ärligt och det går rakt in i mitt hjärta. Han har en bra röst och under hela konserten sjunger Vincent med inlevelse och känsla. Max Koldenius spelar elbas och Peter Edgren ger med sitt munspel den rätta blueskänslan. När de jammar på gitarr och munspel syns det att de gillar att spela ihop.

Vincent Jedselius har vuxit upp i Fagersta och hans texter är inspirerade av händelser och stämningar på bruksorten i Bergslagen. Musiken är melankolisk, stillsam och meditativ. Det är vackert samtidigt som det ger en inblick i att livet inte alltid är fint och enkelt. Den lokala förankringen i texterna är uppskattad. När han sjunger om platser som åhörarna känner till så blir det extra angeläget. Han skriver om det gamla trädet vid 66:an, Vilhelminaparken, Åmänningen och Strömsholms kanal. Med enkla målade texter fångar han känslan för bygden och sin upplevelse av bruksmentaliteten.

Bland besökarna i Västervåla kyrka den här kvällen finns många som känner igen Vincent och har sett honom växa upp här, och det gör framträdandet speciellt, säger han själv och uttrycker tacksamhet för att publiken lyssnat så aktivt.

Cecilia Kjellin Eriksson

Vincent Jedselius, gitarr och sång, spelade tillsammans med Peter Edgren, munspel, och Max Koldenius på bas i Västervåla kyrka den 5 augusti.

Foto: Cecilia Kjell Eriksson

Så här beskriver Vincent själv sitt musicerande:

Vincent Jedselius är en låtskrivare och artist vars musik bär på berättelser inspirerade av hans hemtrakter i Bergslagen. Med fagerstatrakten som ursprung har Vincent Jedselius etablerat sig som en artist som berör lyssnare med sina genuina texter och melankoliska toner.

Med sina rötter och uppväxt i en småstad som präglats av färre framgångar och flera provningar, skapar Vincent Jedselius musik som speglar den bruksmentalitet som präglade hans tillvaro. Genom sina sånger berättar han om den något unika, men också starka gemenskapen hos människorna i Bergslagen. Genom det fångar han själen av en plats som formats av dess industriella arv. Både det fina och det fula. Allt ska med.

Odlingslådor vid Lindgården

I några odlingslådor på Lindgårdens gavel ut mot järnvägen odlar församlingen snittblommor och grönsaker. Det är ingen stor odling men blommorna räcker till att pryder altaret i Västervåla kyrka vid konserter under sommaren. Det blir fina buketter av jättevallmo, borstnejlika, rosenskära, lejongap och ängsblommor. Personalen i Lindgårdens kök använder färsk närodlat dill, persilja och sallad direkt från odlingslådorna till matlagning och salladsbuffé vid lunchserveringen. Det är vaktmästare Åsa Dahlström som har tagit initiativ till odlingen, som har både ekonomiska och miljömässiga fördelar.

Matlådor från hotellet

Fagersta Stadshotell säljer matlådor från lunchmenyn för 60 kr, måndag till fredag kl 15-17.

Istället för att kasta mat som blir över från lunchen så gör personalen matlådor som de säljer efter att dagens lunchservering har stängt. Det är ett bra sätt att försöka minska matsvinnet. Hotellet drivs av Västansfors Västervåla församling.

Underhållsplaner

Kyrkorådet har fattat beslut om underhållsplaner för församlingens fastigheter. Församlingens utredare av fastigheter Jerry Viskari har arbetat fram en underhållsplan för varje byggnad. Ytterligare en plan för bergsmansgården i Tolvsbo återstår att ta fram.

Under 2025 implementeras underhållsplanerna i fastighetssystemet Planima för att underlätta underhållsarbetet i framtiden.

Ny ordförande i KF

Birgitta Johansson (S) är ny ordförande i Kyrkofullmäktige enligt beslut i KF 2025 05 13. Gun Bäck (POSK) fortsätter som ordförande i Kyrkorådet.

Nästa tidning

Nästa nummer av församlingstidningen Mitt i livet kommer ut den 13-15 december. Hör av dig till redaktören om du inte får någon tidning.

Anställd i 40 år

Åsa Strandberg har jobbat i församlingen i 40 år. Hon började i barnverksamheten och har under många år arbetat på kyrkogården och kyrkogårdsexpeditionen. Sedan Kyrkans Begravningsbyrå startade för 20 år sedan har Åsa Strandberg även jobbat som kundrådgivare där.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 0223-434 10.

Redaktör: Cecilia Kjellin Eriksson, tel 0223-434 06.

Tryck: Ruter, Laholm. Omslagsfoto: Magnus Aronson/Ikon.

Redaktören svarar för osignerat material.

Svenska
kyrkan

www.svenskakyrkan.se/vastansfors

Svenska
kyrkan

ODR
SAMHÄLLSINFORMATION

Rösta för en *ljusare framtid*

Gemenskap, hopp eller tröst i livets svåra stunder.
Vad du än röstar för, påverkar det Svenska kyrkans
arbete och gör stor skillnad i människors liv.

Rösta i
kyrkoval
8–21 sept!

svenskakyrkan.se/kyrkoval